

дишь, Деветини да ми правишь, Коливо да ми варишь. *Д. 1876*
р. 157. Ср. струване, прѣливки.

Деветъ числ. кол. предизбранное болгарскимъ языкомъ для
эпическаго измѣренія разстоянія времени и мѣста и количествен-
наго опредѣленія эпическихъ лицъ и предметовъ. Деветъ години. *Д.*
13, 70. 75. 101—102. Деветъ мѣсяца. *ib. 13, 71.* Азъ имамъ до деветъ
сна До деветъ сна и една дѣщеря. *ib. 30, 23—24.* Деветъ години
какъ станъ. Както поредомъ гледамъ. *ib. 32, 17—18.* Еве девета
година. Какво сме тебе довели. Хич не сме ишли на госте. *ib.*
34, 9—11. Да ме чекаш и да се надѣиш, Тѣмъ деветъ години, Па
тогазъ, либе, да се ожениш. *ib. 35, 15—17.* Несамъ родила деветъ го-
дини. Та па се пукна проклѣта пролѣтъ, Та ми хоквахъ клетъ биларе,
Билъ за глава, биле за рожба. *ib. 37, 10—13.* Расло ъ дѣте и порас-
ло ъ, На три мѣсеци като три години, На шестъ мѣсеци като шестъ
годинъ, Деветъ мѣсеци деветъ години. *ib. 43—46.* Деветъ рани крошумени.
ib. 40, 3. Ей та теби, болѣнъ Герги, Какъ си лежишъ деветъ годни, Не
умирашъ не оздравашъ. *ib. 7—9.* Я извади врана коня Деветъ годни не-
водено—нековано. *ib. 57—59.* Я ми земь остра сабя Деветъ годни не-
точена. *ib. 86—87.* Че щемъ далеко да идишъ. Прѣзъ деветъ гори зелени,
Прѣзъ деветъ води студени, Прѣзъ деветъ села и десето. *ib. 41, 20—23.*
Що толкозъ си милвашъ булче-то? Цѣла ношъ ъ играла, Свой-те деветъ
шегъри. *ib. 43, 55—57.* Деветъ млади девери. *ib. 45, 60.* Стояи у бу-
лини си отиде. Че на буля си думаше: Булче ле, да ме похвалишъ. На
свой-те деветъ калини, На наймлада-та калина. *ib. 48, 13—17.* Деветъ
дена сжъ мѣчили (сеймени), Дано се Стоянъ изрече. *ib. 40—41.* Да даде
господъ, Петрано, Деветъ години, да лежишъ, Деветъ постели да изгнойшъ,
Деветъ възглавья да мѣнишъ. *ib. 51, 6—9.* Запалила съмъ деветъ ахъръ...
Запалила съмъ деветъ кошери. Запалила съмъ деветъ черкови. *Д. 56, 4.*
8. 12. Много здравъ носи (внуче!) на деветъ мой братя. *ib. 57, 38.*
Векъи згладници дойдохъ Презъ дѣветъ гори зелени, Презъ дѣветъ села
фъ десѣту. *Д. 8. 7, 5—7.* Си стана'е деветъ-те попо'и. *М. 54.* Прекъ
деветъ планини кай овца не блещъ. *ib. 229.* Деветъ-те брака. *ib. 232.*
„Дай ми, боже, очи соколови, Дай ми, боже, криля лѣбедови, Да про-
летамъ три деветъ планини“. *ib. 348.* Старъ хаджи Димо напредъ, Со
деветъ сна по него. *ib. 383.* (Куки-те) со деветъ враки желѣзни. *ib.*
393. Д'обидишь, синко, д'обидишь Три деветъ бѣли градо'и, Нигде
девойка не нашель. *ib. 396.* Прѣзъ девѣтъ земь го прѣвелъ (Измамилъ
го). *Ч. 213.* Сига дѣветъ гудина, Кжкво сжмъ, сестро, пѣлязълъ. *ib.*
300. Дѣветъ чирни смокове. *ib. 323.* Утиде майка та набра. Утъ де-
ветъ ту ну градини. Пиливъ и още вратица, И утъ гуроа-на гуроцѣвътъ;